

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ι.Ν.ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ & ΑΓΙΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΔΗΜΟΥ ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ

Διεύθυνση: Κοιμ.Θεοτόκου 11, "Αγ.Στέφανος 14565

Τηλέφωνο / Φάξ: 210 8141919

email: enoria_koimth_agst@yahoo.gr Διαδίκτυο: www.agios-stefanos.gr

Έτος 5° / Τεύχος 49° / Φεβρουάριος 2016

Έρμηνεία Αγίας Γραφής

Η Παλαιά στην Καινή Διαθήκη Μάθημα 5ο (Ματθ. 1,2-1,7)

Από τις αναφερόμενες τέσσερις γυναίκες, αν εξαιρέσουμε την Ρούθ, οι άλλες τρεις ήταν γυναίκες με αμαρτωλά σκάνδαλα. Ένας συνηθισμένος ιστορικός θα απέφευγε να αναφέρει τις γυναίκες αυτές από φόβο μήπως αμαρυνωθεί ή εικόνα του Μεσσία, αλλά ο Ματθαίος παρουσιάζει στο Ευαγγέλιό του τον Ήσού Χριστό, τον αληθινό Μεσσία, να λέγει στους Φαρισαίους ότι «δέν ήλθε να καλέσει δικαίους αλλά αμαρτωλούς σέ μετάνοια»¹.

Υπάρχει μία ωραία περικοπή του αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, την οποία σας παραθέτω σέ μετάφραση. Λέγει ο ιερός Πατέρας: «Γι' αυτό αναφέρει την Ρούθ και την Ραάβ, από τις οποίες ή μιά ήταν αλλόφυλη, ή δέ άλλη πόρνη, γιά να μάθεις ότι ήλθε να σβήσει τά αμαρτήματά μας. Ήλθε σάν γιαντρός, όχι σάν δικαστής. Όπως δηλαδή οι άνδρες αυτών έλαβαν πόρνες γιά γυναίκες τους, έτσι και ο Θεός την ανθρώπινη φύση μας, την πορνεύσασα, ένωσε μέ τον Έαυτό Του · πράγμα πού οι προφήτες είπαν ότι αυτό έγινε πρώτα μέ την Συναγωγή. Αλλά ή Συναγωγή φάνηκε αγνώμων στον Σύνοικό της · ή Έκκλησία όμως, αφού άπαλ λάχτηκε από τά Ιουδαϊκά κακά, έμεινε πιστή στον νυμφίο της»².

Έχει λοιπόν ο ευαγγελιστής Ματθαίος ειδικό σκοπό πού μνημονεύει

αμαρτωλές γυναίκες στον γενεαλογικό κατάλογο του Ήσού Χριστού. Θέλει να σημάνει μέ αυτό ότι, όπως αυτές οι γυναίκες δέν αποκλείστηκαν της τιμής να είναι στην γραμμή των προγόνων του Μεσσία, έτσι και οι άλλοι, σάν κι αυτές αμαρτωλοί, δέν θα αποκλειστούν από

Βα-
Του.
πρέ-
 όμως
πο-
σου-
αυ-
ξέ-
και

τό
σίλειό
Θά
πει
νά υ-
θέ-
με ότι
τές οι
νες
αμαρ-
τωλές γυναίκες, πού μνημονεύονται έδω από τον ευαγγελιστή Ματθαίο, προσχώρησαν στον λαό του Θεού και έσβησαν μέ την μετάνοιά τους τά αίσχη τους και έζησαν έκτοτε την ζωή τους κατά τό θέλημα του Θεού. Πολύ πιθανόν αυτός είναι ο λόγος πού ο Ματθαίος μνημονεύει μόνο αυτές τις γυναίκες, ένω άλλες ξένες και αμαρτωλές γυναίκες, πού αναφέρονται στην Παλαιά Διαθήκη, δέν τις μνημονεύει · γιατί θα έδειξαν άμετανόητο βίο.

Γιατί ο ευαγγελιστής Ματθαίος παραθέτει την γενεαλογία του Ήσού, ο οποίος δέν έχει καμιά σχέση μέ την γέννηση του Ήσού, και δέν παραθέτει την γενεαλογία της Παρθένου Μαρίας, από την οποία και μόνο γεννήθηκε κα-

τά σάρκα ο Χριστός; Η άπάντηση προ-
ϋποθέτει γνώση της Παλαιάς Διαθή-
κης και αυτός είναι ο σκοπός μας, τό
νά αποδείξουμε ότι σέ όλα της ή Καινή
Διαθήκη έρμηνεύεται μέ την Παλαιά.

Δέν μπορούσε ο ευαγγελιστής Ματθαίος να αναφέρει την γενεαλογία της Παρθένου Μαρίας, γιατί, όπως γνωρίζουμε από την Παλαιά Διαθήκη, υπήρχε συνήθεια να μην παρατίθενται γενεαλογίες των γυναικών. Αλλά γνωρίζουμε πάλι από την Παλαιά Διαθήκη ότι δέν έπιτρεπόταν γιά τον άνδρα να λάβει γυναίκα από άλλη φυλή, παρά μόνο από την δική του³. Άρα: Αφού ο Ματθαίος γενεαλογεί τον μνήστορα της Παρθένου Ήσού και αποδεικνύει αυτόν καταγόμενον από την φυλή του Δαβίδ, από την ίδια λοιπόν φυλή κατάγεται και ή μνηστή του Παρθένος Μαρία. Άρα, ο Ήσους Χριστός κατάγεται από την φυλή του Δαβίδ. Ο ευαγγελιστής Ματθαίος, δηλαδή, προτιμάει έδω να καταγράψει τον Ήσού στον κατάλογο και όχι την Παρθένο, γιά να τηρήσει την συνήθεια της Παλαιάς Διαθήκης — αφού μάλιστα άπευθυνόταν και προς Ιουδαίους — να μην καταγράφονται οι γενεαλογίες των γυναικών. Γιά την Παρθένο γενεαλόγησε τον Ήσού, γι' αυτό και όταν έφθασε σ' αυτόν, δέν σταμάτησε εκεί, αλλά πρόσθεσε «τόν άνδρα Μαρίας»⁴.

¹ Ματθ. 9,31

² Είς τό κατά Ματθαίον, 'Ομιλ. Γ',
ΕΠΕ 9,92.13-21

³ βλ. Άριθμ. 36,7-9

⁴ στίχ. 16

Τὸ Μυστήριον τῆς Μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως (α)

Χρόνος Τελέσεως

Ἡ ἐξομολόγησις εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ μυστήρια τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Σχετικὰ μὲ τὸ χρόνο ποὺ τελεῖται τὸ μυστήριον πρέπει νὰ σημειώσουμε ὅτι δὲν ὑπάρχει κατάλληλος χρόνος, παρὰ ὅταν ὑπάρχουν ἁμαρτήματα τὰ ὁποῖα βαρύνουν τὴν ψυχὴ μας, ὁπότε προστρέχουμε ἀνὰ πᾶσα στιγμή στὸν πνευματικὸ μας ἐξομολόγο.

Τόπος τελέσεως

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν τόπο ποὺ γίνεται τὸ μυστήριον τῆς μετανοίας-ἐξομολογήσεως ἔχουμε νὰ σημειώσουμε ὅτι εἶναι ὁ ὀρθόδοξος ναός. Σὲ ἔκτακτες περιπτώσεις ἡ ἐξομολόγησις μπορεῖ νὰ γίνῃ καὶ στὰ σπίτια πιστῶν οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀσθενεῖς, ἀνάπηροι καὶ γενικῶς ἀνήμποροι.

Ποιὸς το τελεί;

Τὸ μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως τελεῖται μόνον ἀπὸ τὸν ἐπίσκοπο καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἐκείνοι ποὺ τελοῦν τὸ μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως πρέπει νὰ εἶναι κανονικὰ καὶ ὀρθοδόξως χειροτονημένοι κληρικοὶ τῆς κανονικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Πῶς τελείται;

Κατὰ τὴν ἐξομολόγησιν ὁ πνευματικὸς καὶ ὁ ἐξομολογούμενος στέκονται εἴτε ὄρθιοι εἴτε καθιστοὶ ἐνώπιον τῶν ἁγίων εἰκόνων τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Παναγίας σὲ στάση εὐλαβείας, δηλ. μὲ σκυμμένο τὸ κεφάλι. Ὁ πνευματικὸς πρέπει νὰ βλέπει τὸν ἐξομολογούμενον κατὰ πρόσωπο καὶ νὰ διαπιστώνει ἐκ τῶν ἐξαγορευθέντων ἁμαρτημάτων τοῦ τὴν ἀληθινὴν μετάνοιά του. Ἐξυπακούεται ὅτι ἡ συγχωρητικὴ εὐχὴ δίδεται ἐκ μέρους τοῦ ἐξομολόγου πρὸς τὸν ἐξομολογούμενον μόνον τότε, ὅταν ὑπάρχει ἀληθινὴ μετάνοια καὶ συντριβὴ ἐκείνῃ τῇ στιγμῇ ποὺ τελεῖται τὸ μυστήριον. Ὁ πνευματικὸς ἐξομολόγος ἀπαραιτήτως γιὰ νὰ ἔχει ἰσχὺ τὸ μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως θὰ πρέπει νὰ φέρει ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ του τὸ ἐπιτραχήλιον. Ὁ ἐξομολογούμενος προ-

κειμένου νὰ λάβει τὴ συγχωρητικὴ εὐχὴ θὰ πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ γονατίζει καὶ νὰ βάζει ἐπάνω στὴν κεφαλὴ του ὁ πνευματικὸς τὸ ἐπιτραχήλιον του.

λος
γνώ-
συγ-
κῆς
πνευ-
αῖρει
τρα-

πὸ τὴν κεφαλὴ τοῦ ἐξομολογούμενου καὶ ὁ ἐξομολογούμενος ἀσπάζεται τὸ ἐπιτραχήλιον καὶ τὴν δεξιὰ χεῖρα τοῦ πνευματικοῦ.

Πῶς γίνεται κάποιος Ιερέας

Πνευματικός;

Ἐξομολόγοι δὲν εἶναι ὅλοι οἱ κληρικοὶ τῆς Ἐκκλησίας μας ἀλλὰ μόνον ἐκείνοι ποὺ ἔχουν λάβει ἀπὸ τὸν οἰκεῖο ἐπίσκοπό τους τὴν εὐλογία νὰ τελοῦν τὴν ἐξομολόγησιν. Ἡ εὐλογία αὕτη, σύμφωνα μὲ τὸ Εὐχολόγιον τῆς Ἐκκλησίας μας, δίδεται μὲ μιὰ εἰδικὴ εὐχὴ ἐπιλεγομένη «εἰς τὸ ποιῆσαι πνευματικὸν ἦτοι ἐξομολόγον». Πάντως κατὰ τὴν Παράδοσιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας φαίνεται ἐκ τῶν χειρογράφων κειμένων ὅτι πνευματικοὶ ἐξομολόγοι μποροῦν νὰ εἶναι ὅλοι οἱ κανονικὰ φέροντες τὴν εἰς πρεσβύτερον χειροτονία. Αὐτὸ ὅμως ἀτόνισε κατὰ τὰ δύσκολα χρόνια ποὺ πέρασε ἡ Ἐκκλησία, π.χ. κατὰ τὰ χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας, ὅταν τὸ πνευματικὸ ἐπίπεδο τῶν γενησομένων κληρικῶν δὲν ἦταν κατάλληλον πρὸς ἐξάσκησιν αὐτοῦ τοῦ δύσκολου ὑπουργήματος. Μπροστὰ σ' αὐτὸ τὸ πρόβλημα οἱ ἐπίσκοποι, προκειμένου νὰ διαφυλάξουν τὸ μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως ἀπὸ καταχρήσεις ἐξαιτίας ἀδαῶν κληρικῶν, περιορίσαν τὴν διακονία του μόνον σὲ μερικοὺς κληρικοὺς τους. Αὐτὸ τὸ ἐπέτυχαν μὲ τὸ δικαίωμα ποὺ ἔχει ὁ ἐπίσκοπος νὰ δίδει τὶς διάφορες εὐλογίες γιὰ κάθε τι τὸ πραττόμενον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ του δικαιοδοσίᾳ.

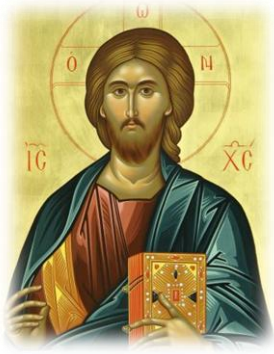
Ἡ ἐξομολόγησις μπορεῖ νὰ γίνῃται σὲ μοναχό;

Τὸ μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως τελεῖται μόνον σὲ ὀρθόδοξο κληρικό, ποτέ ὅμως σὲ μοναχό. Ὁ μοναχὸς μπορεῖ, σύμφωνα μὲ τὴν ἱερὰ παράδοσίν μας, νὰ δέχεται τοὺς λογισμοὺς, νὰ νουθετεῖ, νὰ συμβουλεύει, δὲν μπορεῖ ὅμως νὰ ἀκούει τὶς ἐξομολογήσεις τῶν πιστῶν, κι ἐπειδὴ δὲν ἔχει ἱερωσύνη δὲν μπορεῖ νὰ συγχωρεῖ τὰ ἁμαρτήματα.

Προετοιμασία

Ὁ πιστὸς προκειμένου νὰ ἐξομολογηθῇ προετοιμάζεται. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι πρὶν προσέλθει κοντὰ στὸν πνευματικὸ ἔχει σκεφθῇ τὶς ἁμαρτίες του, ἔχει μετανιώσει καὶ φυσικὰ ἐξαγορεύεται καθαρὰ καὶ χωρὶς ντροπὴς τὰ ὁποῖα ἁμαρτήματά του σὰν νὰ τὰ ἐξομολογεῖται ἐνώπιον τοῦ ἴδιου τοῦ Χριστοῦ μας. Ἡ παρουσία τοῦ πνευματικοῦ ἐξομολόγου δὲν ἀντικαθίσταται οὔτε μὲ τὰ εἰκονίσματα, οὔτε μὲ ὁτιδήποτε ἄλλο ὑποκατάστατο, ὡς π.χ. ἀφελῶς πιστεύουν πολλοὶ ποὺ δὲν θέλουν νὰ ἐξομολογηθοῦν εἰλικρινά, ὅτι μὲ τὴν τέλεσιν πολλῶν μυστηρίων Εὐχελαίου τοὺς ἐξαλείφονται τὰ ἁμαρτήματά τους. Κι αὐτὸ συμβαίνει γιὰ τὴν μὲν πρώτη περίπτωσιν οἱ εἰκόνες δὲν ἔχουν στόμα καὶ αὐτιά γιὰ νὰ μᾶς μιλήσουν καὶ νὰ μᾶς ἀκούσουν, ὅπως ἐπίσης δὲν μποροῦν οἱ εἰκόνες, ὅσο ἅγιες καὶ νὰ εἶναι, νὰ μᾶς διαβάσουν τὴν εὐχὴ καὶ νὰ μᾶς συγχωρήσουν, ἀπὸ τὴν ἄλλη δὲ τὸ μυστήριον τοῦ Εὐχελαίου ἔπεται τῆς ἐξομολογήσεως καὶ δὲν ἀντικαθιστᾷ οὔτε αῖρει τὴν ἐξομολόγησιν. Τὸ μυστήριον τοῦ Εὐχελαίου ὑποβοηθεῖ καὶ συμπληρῶναι τὸ μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὅλα τὰ ἱερὰ μυστήρια εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ πιστοῦ. Κανένα ἀπὸ τὰ ἱερὰ μυστήρια καὶ τὶς ἱερὲς ἀκολουθίες δὲν αὐτονομεῖται στὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν μας. Ὅποιαδήποτε ἄλλη θεώρησις διαστρεβλώνει τὰ πράγματα καὶ δημιουργεῖ μορφώματα μέσα στὴν Ἐκκλησίαν μας. Συνεχίζεται...

Ἀντιαιρετικὴ Στήλη

Τί πιστεύουν οἱ αἱρέσεις γιὰ τὸν Χριστὸ (8)

ΕΒΙΩΝΑΙΟΙ. Εἶχαν ἀρχηγὸ τὸν Ἑβίωνα. Δὲν πίστευαν στὴ θεότητα τοῦ Χριστοῦ. Τὸν ἀποδέχονταν ὡς ἀπλὸ ἄνθρωπο, ὅμως φωτισμένον ἄνωθεν ὅπως οἱ Προφῆτες.

ΕΛΚΕΣΑΙΟΙ ἢ ΕΛΚΕΣΑΙΤΑΙ. Ἰουδαϊζουσα αἵρεση ποὺ ὀνομαζόταν καὶ Σαμψαῖοι. Δίδασκαν ὅτι σὲ καιρὸ διωγμοῦ δὲν εἶναι ἁμαρτία νὰ ἀρνηθεῖ κανεὶς τὸν Χριστὸ μὲ τὸ στόμα, ἐὰν ὅμως δὲν τὸν ἀρνηθεῖ στὴν καρδιά.

ΕΡΜΟΓΕΝΗΣ. Αἱρετικὸς τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας. Ἐκτός των ἄλλων πίστευε ὅτι ὁ Χριστὸς μετὰ τὴν ἀνάληψη στοὺς οὐρανοὺς ἄφησε τὸ σῶμα του στὸν ἥλιο (βάσει τοῦ Ψάλμ. ΝΗ, 6) καὶ ὁ ἴδιος πορεύτηκε στὸν Πατέρα.

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ ΝΙΚΑΙΑΣ. Πίστευε ὅτι ἡ ἀνθρώπινη φύση τοῦ Χριστοῦ πάντοτε («καὶ πρότερον καὶ νῦν») λατρεύει τὸν Θεὸ καὶ δουλεύει σ' Αὐτόν, εἶναι διαφορετικὴ ἀπὸ Αὐτὸν στὴν ἀξία, ἀτελής, καὶ τείνει στὴν τελειοποίηση καὶ τελειοποιεῖται μὲ τὴν ἀρετή. Βέβαια ὅποιος δέχεται προσωπικὴ ἔνωση τῶν δύο φύσεων, δὲν μπορεῖ νὰ διατυπώσῃ τέτοιες θεωρίες.

ΕΥΤΥΧΗΣ-ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΙ. Ἀρχιμανδρίτης στὴν Κωνσταντινούπολη, ἀρχὲς Δ' αἰώνα. Πίστευε ὅτι μετὰ τὴν ἐνανθρώπηση τοῦ Χριστοῦ, συνεκράθησαν σ' αὐτόν οἱ δύο φύσεις σὲ μία καὶ ὅτι τὸ σῶμα του δὲν εἶναι ὁμοούσιο μὲ τὸ δικό μας. Οἱ ὁπαδοὶ τοῦ ὀνομάστηκαν Μονοφυσίτες ἢ Εὐτυχιστοί.

ΕΥΧΙΤΑΙ. Ἰσχυρίζονταν ὅτι μετέχουν στὴ θεία φύση. Ἐλεγαν ὅτι οἱ τρεῖς ὑποστάσεις ἀναλύονται καὶ μεταβάλλονται σὲ μιὰ ὑπόσταση. Ἡ θεία φύση τρέπεται καὶ μεταβάλλεται σὲ ὅ,τι θέλει, γιὰ νὰ ἐνωθεῖ μὲ τὶς ἄξιες ψυχές. Ἔτσι θεωροῦσαν στὶς ὁπτασίες τῶν ἀγγέλων τῆς Π. Διαθήκης, στοὺς Πατριάρχες καὶ Προφῆτες, καὶ σ' αὐτόν τὸν Χριστὸ, διάφορες μορφές ἀποκαλύψεως τοῦ ἐνὸς Θεοῦ ὄντος. Καὶ πίστευαν ὅτι μὲ τὴν πνευματικὴ τους τελειότητα σ' αὐτοὺς συγκεντρώνονται ὅλα αὐτά.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ὁ ΜΟΥΟΥΕΣΤΙΑΣ. Παραδεχόταν τέλεια τὴ θεία φύση τοῦ Χριστοῦ καὶ τέλεια τὴν ἀνθρώπινη, ἀλλὰ παραδεχόταν σ' Αὐτόν δύο πρόσωπα, τοῦ ἀνθρώπου Ἰησοῦ καὶ τοῦ Θεοῦ Λόγου, καὶ ὑπῆρχε ἀπλῶς ἐνότητα «γνώμης». Ἐνότητα ἐκδηλώσεως καὶ ἐξωτερικεύσεως. Πίστευε δηλαδὴ σὲ φαινομενικὴ προσωπικὴ ἔνωση.

Ἀγιολογικὴ Στήλη

Ἅγιος Μεγαλομ. Τρύφων 1^η Φεβρουαρίου

Ὁ ἅγιος Τρύφων, καταγόταν ἀπὸ τὴν Λάμψακο καὶ ἔζησε στὰ χρόνια των βασιλέων Γορδιανοῦ, Φιλίππου καὶ Δεκίου. Πολὺ πτωχὸς ἀπὸ τὴν παιδική του ἡλικία, ἀναγκάστηκε γιὰ κάποιο καιρὸ νὰ βόσκει χῆνες γιὰ νὰ ζήσει. Καὶ ἐνῶ ἐργαζόταν, συγχρόνως μελετοῦσε καὶ τὴν Ἀγία Γραφή καὶ μὲ πολὺ ζῆλο ἐφάρμοζε τὶς ἐντολές τοῦ Χριστοῦ. Καὶ πράγματι, μὲ τὴν εὐσεβῆ φιλομάθειά του ἔγινε σιγὰ - σιγὰ ἱκανὸς ὅχι μόνον νὰ ξέρει πολλὰ ὁ ἴδιος, ἀλλὰ καὶ νὰ τὰ διδάσκει. Ἔλαβε δὲ τόση Χάρη ἀπὸ τὸν Θεό, ὥστε καὶ ἀσθένειες θεράπευε θαυματουργικά. Μάλιστα, ὁ βασιλιάς Γορδιανός, ποὺ εἶχε πληροφορηθεῖ γιὰ τὰ θαύματα ποὺ ἐπιτελοῦσε ὁ Τρύφων, ἔστειλε καὶ τὸν ἔφεραν γιὰ νὰ θεραπεύσῃ τὴν ἄρρωστη κόρη του. Ὁ Ἅγιος προσευχήθηκε, ἡ κόρη ἔγινε καλὰ καὶ ἀφοῦ ἀρνήθηκε τὶς τιμές καὶ τὰ ἀξιώματα, ποὺ τοῦ προσέφερε ὁ Γορδιανός, ἔφυγε εὐγενικά. Στὴν ἐποχὴ ὅμως τοῦ Δεκίου συνελήφθη. Ὁμολόγησε θαρραλέα τὸν Χριστό, ὑπέμεινε μὲ θαυμαστὴ καρτερία, ὑπομονὴ καὶ προσευχὴ τὰ φρικτὰ βασανιστήρια, καὶ ἐπειδὴ ἐξῆλθε ἀπὸ ὅλα ἀλώβητος τὸν ἀπεκεφάλισαν.

Σήμερα, τὸ φυσικὸ περιβάλλον καὶ οἱ ἄνθρωποι δὲν κινδυνεύουν τόσο ἀπὸ τὰ “θηρία” ποὺ προαναφέρθηκαν, ὅσο ἀπὸ τὰ σιδερένια θηρία ποὺ μολύνουν καὶ δηλητηριάζουν τὴν ἀτμόσφαιρα καὶ σκορποῦν τὸν θάνατο. Ἀπὸ τὰ κατασκευάσματα τῆς ἀνθρώπινης ἀλαζονείας καὶ μισαλλοδοξίας τῶν “δοκούντων ἄρχων τῶν ἐθνῶν”. Δηλαδή, ἡ φοβερὴ αὐτὴ καταστροφὴ ὀφείλεται στὰ ἀνθρώπινα πάθη, καὶ κυρίως στὰ μεγάλα πάθη τῆς φιληδονίας, τῆς φιλαργυρίας καὶ τῆς κενοδοξίας, ποὺ ὅλα ἔχουν τὴν ρίζα τους στὴν φιλαυτία. Στὸν βωμὸ τῆς κούφιας καὶ πρόσκαιρης δόξας, τῆς αἰσθησιακῆς ἀπολαύσεως καὶ τοῦ ὑλικοῦ συμφέροντος θυσιάζονται τὰ πάντα. Ἀθῶες ὑπάρξεις, καθημερινά, θανατώνονται ἢ ἀργοπεθαίνουν, ἢ κτίσῃ ἄλλοτριώνεται, μολύνεται καὶ στὴν συνέχεια “ἐκδικεῖται”. Ὁ ἄνθρωπος οὐσιαστικὰ αὐτοκαταστρέφεται.

Ἡ ἀντίδραση ὅσων ἀγαποῦν τὸν Θεὸ καὶ τὰ δημιουργήματά Του, μπροστὰ στὴν καταστροφὴ πρέπει νὰ εἶναι ὅμοια μὲ ἐκείνη τοῦ ἁγίου Τρύφωνος, ἐπειδὴ εἶναι ἡ μόνη ποὺ μπορεῖ νὰ φέρῃ ἀποτελέσματα. Δηλαδή ἡ προσευχὴ διὰ τῆς ὁποίας φυγαδεύεται ὁ δαίμονας.

Οἱ Ἅγιοι, ἐπειδὴ μὲ τὴν προσευχὴ, τὴν ἄσκηση καὶ τὴν μυστηριακὴ ζωὴ ἔχουν καθαρῇ ἀπὸ τὰ πάθη καὶ ἔχουν ἀποκτήσει τὴν ἀνιδιοτελῆ ἀγάπη, ἀποτελοῦν πηγὴ εὐλογίας γιὰ τοὺς συνανθρώπους τους, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸ φυσικὸν περιβάλλον. Ἀντίθετα ὅσοι κυριαρχοῦνται ἀπὸ τὰ πάθη, χωρὶς νὰ ἀγωνίζονται νὰ θεραπευθοῦν, ἀποτελοῦν ἐστία μόλυνσης καὶ πηγὴ ἀνωμαλίας γιὰ τὸν περίγυρο στὸν ὁποῖον ζοῦν καὶ κινούνται. Ὅταν, μάλιστα, κατέχουν ἐξουσία, τότε ἀποτελοῦν πληγὴ γιὰ μιὰ εὐρύτερη περιοχὴ ἢ καὶ γιὰ ὁλόκληρη τὴν ἀνθρωπότητα.

Πρόγραμμα Ἀκολουθιῶν Φεβρουαρίου 2016

Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο	Ἐφη μέριος
Μὴν Φεβρουάριος ἔχων ἡμέρας 29 Ἡ ἡμέρα ἔχει ῥας 11 καὶ ἡ νύξ ῥας 13	1 Ἀγ. Τρύφωνος Θ. Λειτουργία κ μ. Ἀγιασμός 7.00 π.μ. *** ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ 8.30 μ.μ. 01.00 π.μ.	2 ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΧΡΙΣΤΟΥ		Τὸ μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως θα τελεσθεῖ στίς 16 κ 23 Φεβρουαρίου ἀπὸ τὶς 5 μ.μ. κ στίς 2 Φεβρουαρίου ἀπὸ τὶς 10 π.μ.		6 Μ. Φωτίου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 5.00 μ.μ.	π. Τριαντάφυλλος
7 ΚΥΡΙΑΚΗ Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.		9 Μ. Ἑσπερινὸς Ἀγ. Χαραλάμπους Παρακλήσιο Λόφου Νυμφῶν 5.30 μ.μ.	10 Ἀγίου Χαραλάμπους Παρακλήσιο Λόφου Νυμφῶν Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	11 Ἀγ. Βλασίου κ' Ἀγ. Θεοδώρας Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	Καθημερινῶς τελεῖται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ στίς 5.00 μ.μ.	13 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 5.00 μ.μ.	π. Ἀνδρέας
14 ΚΥΡΙΑΚΗ ἸΖ Ματθαίου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.		Οἱ ἐφημέριοι τοῦ Ναοῦ διακονοῦν στὸ Κοιμητήριον κάθε Σάββατον ἀπὸ 11-12 π.μ.			19 Ἑσπερινὴ Παννυχίδα (μετὰ τὴν ὁμιλία) 7.15-8.45 μ.μ. (Περιλαμβάνει: μ. Ἀπόδειπνον, Ἀκολουθία Θ. Μεταλήψεως καὶ Θ. Λειτουργία με τρισάγιο στοὺς κεκοιμημένους)	20 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 5.00 μ.μ.	π. Χρυσοβαλάντης
21 ΚΥΡΙΑΚΗ Τελώνου κ Φαρισαίου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	† ΑΡΧΗ ΤΡΙΩΔΙΟΥ		24 Εὕρεση κεφαλῆς Τ. Προδρόμου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	Κάθε Παρασκευή στίς 6 μ.μ. γίνεται ὁμιλία με Ἑρμηνεία τῶν Ἀποστολικῶν περικοπῶν τῶν Κυριακῶν	26 Ἀγ. Μεγαλ.ο. Φωτεινῆς Σαμαρείτιδος Παρακλήσιο Ἀγ. Παρασκευῆς Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	27 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 5.00 μ.μ.	π. Τριαντάφυλλος
28 ΚΥΡΙΑΚΗ Ἀσώτου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	<u>Σημείωση:</u> Τὴν Τετάρτη καὶ τὴν Παρασκευή αὐτῆς τῆς ἐβδομάδος ΔΕΝ ΓΙΝΕΤΑΙ κατάλυση						π. Ἀνδρέας

Εὐγενεῖς χορηγοί

